Analize și opinii

Gheorghe Piperea: Despre ghidul de conduită bugetară a UE pe 2026, ca instrument de remodelare a omului de plastilină (I)

Acum 13 minutes 5 Vizualizari 4 Timp de citire

În sesiunea plenară de la Strasbourg din 1-3 aprilie 2025, Parlamentul European a adoptat liniile directoare pentru bugetul UE aferent anului 2026, cu 441 voturi pentru, 173 împotrivă și 70 abțineri. Documentul trasează priorități generoase în formă, dar vagi și profund inegale în fond, precum consolidarea capacităților de apărare și securitate ale UE, stimularea investițiilor publice și private, reducerea decalajelor de competențe și finanțarea tranziției digitale și verzi, alături de obiective pur teoretice și declarative privind coeziunea economică și socială și piața unică.

Dincolo de aceste formule pompoase și atât de generale, acest ghid de conduită bugetară continuă să reflecte aceleași mecanisme vechi, rigide și direcții părtinitoare cu care birocrația UE ne-a obișnuit în ultimii ani. Fonduri care ar trebui să contribuie la reducerea inegalităților între statele membre și regiunile UE sunt

inagalităților economice. Fonduri care erau, oricum, aproape inaccesibile celor care au nevoie cel mai mult de sprijin real, vor fi acum reorientate întru satisfacerea unor ambiții birocratice sau a unor himere pseudo-științitice, mai multe ideologice decât socialmente legitimare.

În același timp, propuneri precum introducerea unei taxe de 3% pe averile ce depășesc 100 de milioane de euro (taxă care ar aduce la buget 121 de miliarde de euro) sunt respinse și tratate cu dispreț, deși ar putea aduce o corectare minimă a dezechilibrelor structurale și a inegalităților economice generatoare de sărăcie, foamete și extremism. Modelul francez al „taxei de solidaritate pe avere", abandonat de Macron, a demonstrat că asemenea măsuri sunt posibile și că pot funcționa. În mod ironic, tocmai aceste inițiative, bazate pe un minim simț al echității, sunt considerate prea radicale, în detrimentul marilor corporații care își cresc marjele de profit și cauzează prin această creștere jumătate din inflația recentă (o recunosc FMI și Banca Centrală Europeană!).

Legat de multinaționale, conform Observatorului fiscal al UE, acestea au înregistrat în 2022 peste 1.000 de miliarde USD în paradisuri fiscale, dintre care jumătate chiar în interiorul UE. Acest tip de „optimizare fiscală" ar trebui abordat frontal, prin introducerea unei rate minime de impozitare de 25%, aplicată echitabil în toate statele membre. O propunere de amendate a ghidului bugetar pe 2026 în acest sens, pe care am votat-o, a fost respinsă de majoritatea corporatofilă din Parlamentul European – mă refer la PPE (populari, foști conservatori, azi cam neo-marxiști), S&D (socialiști, adică de stânga …) și Renew (progresiști, globaliști, sexo-marxiști).

Cifrele sunt grăitoare: în ultimii ani, 0,5% din populația UE și-a crescut averea cu 65%, în timp ce noi, restul societății, am avut de suportat costurile unei crize sanitare, (inventat)climatice, geo-politice, energetice și economice care ne-a fragilizat continuu și ne-a vulnerabilizat. E greu de ignorat faptul că, deși pandemia, lupta cu schimbările climatice și războiul au fost dezastruoase pentru marea majoritate a cetățenilor UE, au funcționat ca acceleratoare de acumulare a averilor pentru o elită restrânsă, voit și declarat neo-feudală. Suntem, azi, într-o situație similară evului mediu timpuriu, doar că avem de suportat taxe și impozite mai mari și mai irațională decât taxa pe fumărit și zeciuiala aplicabilă iobagilor.

Dincolo de retorică, liniile directoare privind bugetul UE pe 2026 par a fi construite pentru a conserva status quo-ul în care se mimează grija pentru coeziune și echitate, se direcționează bani către înarmare și se fac alocări bugetare ambigue pentru finanțarea informării și a „turnătoriei moderne" (acest tip de cultură a denunțului nu este o garanție a justiției, dreptății și adevăriului, ci un instrument în esență totalitar, care anihilează treptat încrederea în democrație și în justitiția socială).

(va urma)

Autor: **Gheorghe Piperea**

Despre autor

editor